

پیر درخت

شاروالی کابل
ریاست آگاهی و ارتباط عامه

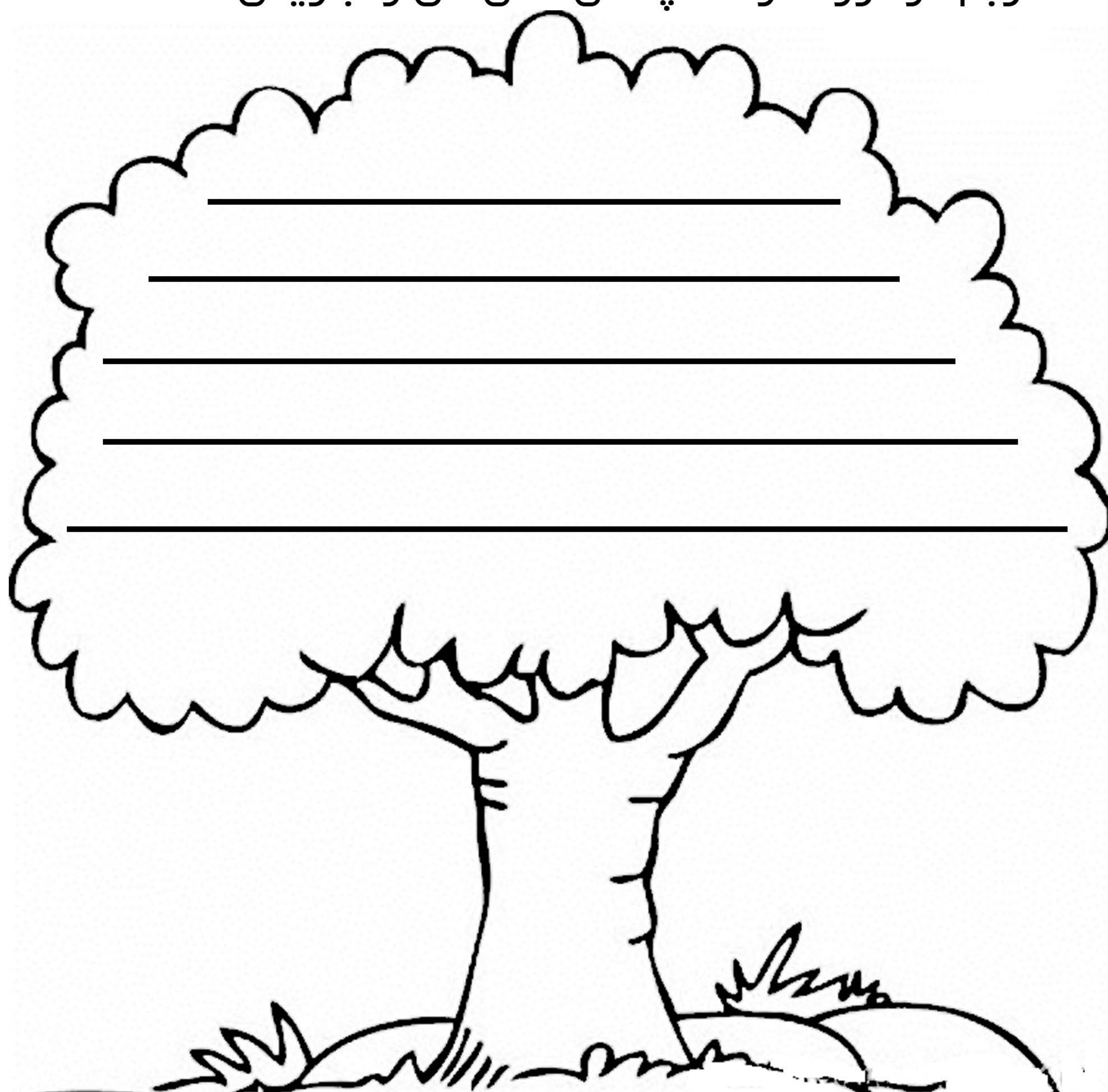
نام:

نام پدر:

صنف:

مکتب:

دوست خوبم در مورد درخت چه می دانی، آن را بنویس؟

این کتاب قصه توسط ریاست آگاهی و ارتباط عامه شاروالی کابل چاپ و نشر گردیده است.

مشخصات کتاب

نام کتاب :

درخت پیر

نویسنده :

معصومه ابراهیمی

مترجم پشتو :

نور گل شفق

نقاش :

محمد آرمین

طراحی و دیزاین :

سید عباس موسوی

ناشر :

ریاست آگاهی و ارتباط عامه شاروالی کابل

سال چاپ:

۱۳۹۷

در یک قریه مقبول مردم زیادی زندگی می کردند، آنها در فصل بهار، تابستان و خزان مصروف زراعت بودند و در فصل زمستان استراحت می کردند.

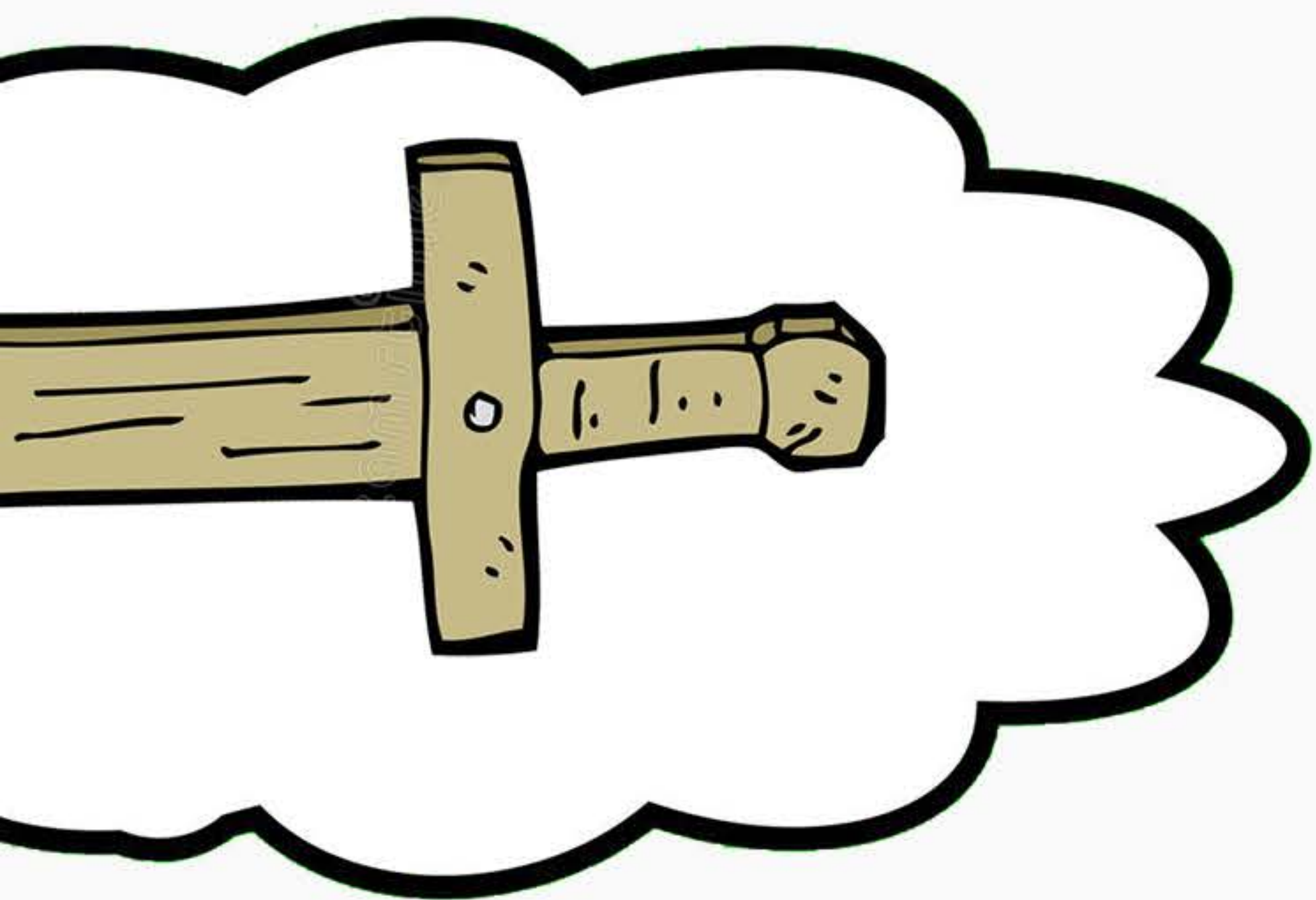
په یوه ښایسته کلي کې ښو خلکو ژوند کاوه. په پسرلي، اوړي او مني کې به په کرکيله بوخت وو او په ژمي کې به یې دمه کوله.

و اطفال قريه در رخصتي هاي زمستان مصروف بازی می بودند.
در این قريه یک درخت پير وجود داشت که در فصل تابستان سبز و زیبا
می شد و در فصل زمستان به خواب می رفت.

او ماشومانو به د ژمی په رخصتیو کې لوبې کولې.
په دې کلې کې یوه پخوانۍ ونه ولاړه وه. دا زړه ونه به په اووړي کې تکه شنه
او ښکلې شوه او په ژمي کې به وېده کېدله.

روزی از روزها یما و احمد بعد از برف جنگی تصمیم گرفتند به درخت پیر بالا شوند و از شاخچه های آن شمشیر بسازند. آنها به سختی در درخت بالا شدند، یما سعی کرد یک شاخچه درخت را بشکند.

یوه ورخ احمد او یما په واوره دیوه بل له وېشتلو وروسته وویل چې دې زړې ونې ته به خپړي او له څانگو به یې توري جوړوي. په ډېره خواری ونې ته وختل. یما کوبښښ وکړ د ونې یوه تنگی څانکه راماته کړي.

در همان وقت صدایی آمد: الالا
یما ترسید و به احمد نگاه کرد و گفت چی شده احمد جان؟ چرا الا گفتی؟
احمد گفت: من نبودم.
یما ترسید و گفت: پس کی بود؟
احمد گفت: شاید خیال می بینیم.

په همدې حال کې یې زگیروي واورېد: وای!
یما و وېرېد، احمد ته یې وکتل او ویې پوښت:
څه وشول احمده؟ ولې دې وای وویل؟
احمد: ما خو څه نه دي ویلي.
یما ډار واخیست او ویې ویل: د چا غږ و؟
احمد: نه پوهېږم، ښایي هسې یو خیال وي.

یما خندید و دوباره با شاخچه درخت مصروف شد، در همین وقت صدای
بلندی شنیده شد:
چی می کنی ای ظالم، جانم درد گرفت!

یما و خندل او بیاد تنگی خانگی پر ماتولو لگیا شو. د خانگی له پس سره یی یو
غبر واورېد:
دا دې څه وکړل؟ خوږ دې کړم.

یما ترسید و از درخت به زمین افتاد، احمد هم با ورخطایی از درخت پایین پرید و به یما کمک کرد تا از جایش بلند شود.

یما وډار شو او له وېرې له ونې کوز راولوېد. احمد هم وارخطا شو او ژر یې له ونې راټوپ کړ. یما یې له لاسه راوښو او له ځمکې یې راپورته کړ.

یما کالایش را تکاند و گفت:
حتما کسی ما را آزار می دهد، تو به درخت بالا شو و یک شاخچه بکن، من
هم متوجه چهار طرف هستم تا بفهمم چه کسی ما را آزار می دهد.
احمد خندید و گفت: درست است.
احمد به درخت بالا شد و خواست یک شاخچه درخت را بکند، در همین لحظه
شاخه های درخت تکان خوردند.

یما خیلی جامی تک ووهلې او ویې ویل:
لکه چې کوم څوک مو ځوروي.
احمده! ته ونې ته وڅېژه او یوه څانګه راماته کړه. زه به شاوخوا څارم چې دا
څوک مو ځوروي؟
احمد په موسکا یما ته وویل:
سمه ده.
احمد ونې ته وخوت چې څانګه ماته کړي له همدې سره د ونې ښاخونه په
خوځېدو شول.

احمد از درخت پایین شد.

صدا گفت:

این صدای من است، من درخت هستم! همان درختی که شاخچه اش را شکستید!

احمد با ترس گفت: من خواب هستم یا بیدار؟

یما گفت: تو یک درخت استی، چطور گپ می زنی؟

درخت گفت:

من مثل شما زنده هستم، نفس می کشم، شما امروز من را جگرخون ساختید.

احمد له و نی راکوز شو. غر دوام و کر:

دا زما غر دی. زه ونه یم. همدغه ونه چی بباخ مو رانه مات کر.

احمد په لړزانده غر وویل: زه وینن یم که ویده؟

یما وویل: ونه؟ ونه څنگه خبرې کولای شي؟

ونی وویل:

زه هم ځان لرم. ساه اخلم. ژوندی یم. خو نن مو خوړ کړم.

یما فکر کرد و گفت:
می بخشی... من نمی فهمیدم که خودت جان داری...
درخت گفت:

من بسیار به شما فایده می رسانم، هوای قریه شما را پاک می کنم، شما از سایه و
میوه من استفاده می کنید، شما باید متوجه من باشید!

یما فکر یوور او ویی ویل:

و بنبه ونی. مور نه پوهېدو چې ته هم خوږېږې او ځان لرې.
ونی وویل:

پوهېږئ چې زه تاسې ته ډیرې گټې رسوم. زه ستاسې د کلي هوا پاکوم. تاسې زما
له سیوري او مېوو خوند او گټه اخلی. نو باید په ما پام وکړئ.

احمد گفت:

تو چطور هوای قریه ره پاک می کنی؟

درخت گفت:

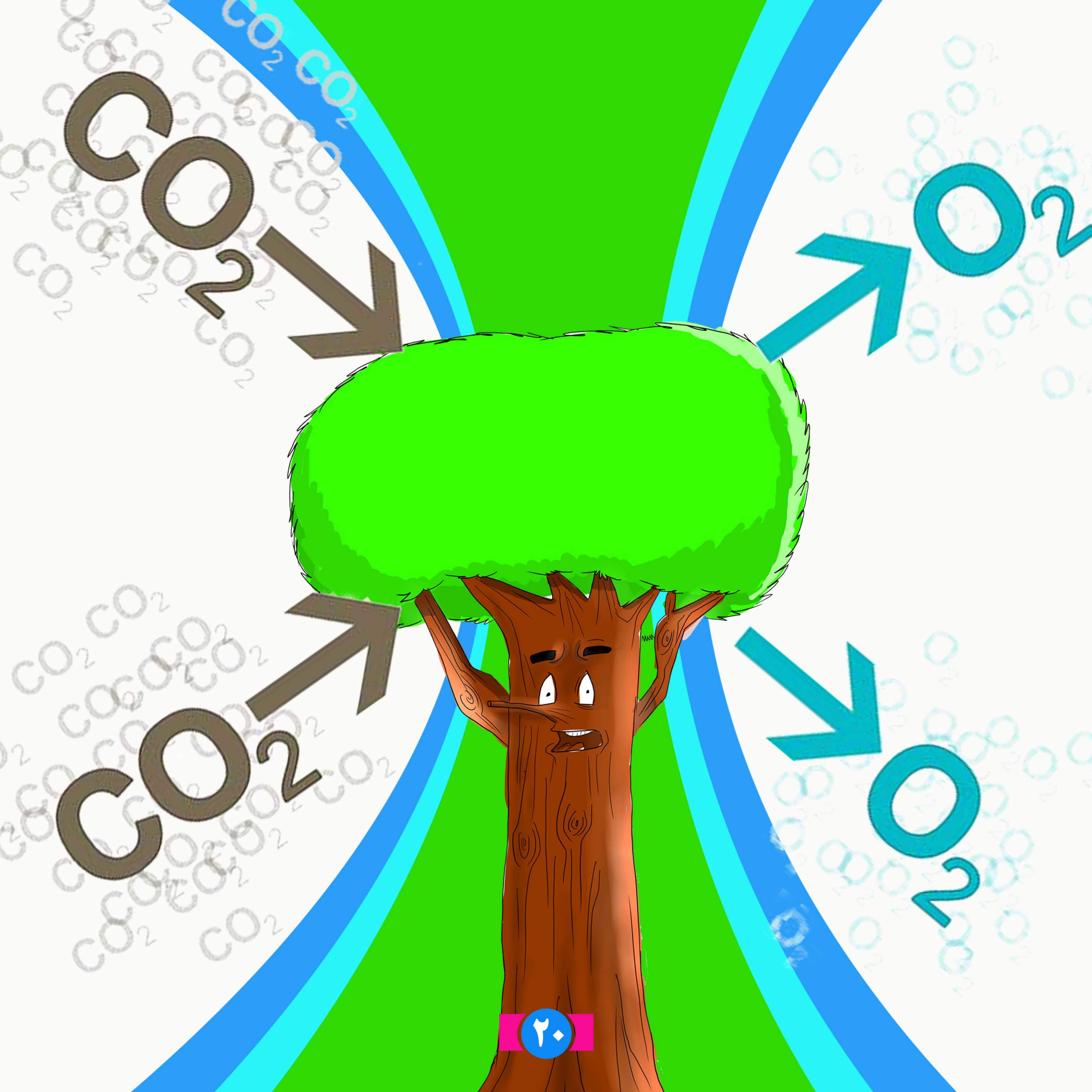
برگ های من با جذب گرد و غبار و دود هوا را پاک می سازد، همچنان من کاربن دای اکساید را گرفته و به جای آن اکسیجن تولید می کنم.

احمد وویل:

ته څنگه زموږ د کلي هوا پاکوي؟

وڼې وویل:

زما پانې گرد او لوگي جذبوی او هوا پاکوي. همداشان زه کاربن ډای اکساید اخلم او پر ځای یې اکسیجن تولیدوم.

یما گفت:

بلی استاد ما میگفت: اکسیجن یک گاز حیاتی است، ما آن را تنفس میکنیم،
اگه او نباشد ما زنده نمی مانیم!
درخت گفت:

هم چنان شاخچه های من محل بود و باش پرنده گان میباشد، در آنجا برای
خود آشیانه میسازند، تخم میگذارند و چوچه میکشند. هرگاه ما درختان
نباشیم پرنده گان نیز به قریه تان نخواهند آمد چون آنها مانند شما نمی
توانند در زمین هموار خانه بسازند.

یما وویل:

هو، استاد ویل چی که اکسیجن گاز نه وی نو مور به ژوندی پاتی نشو.
ونی وویل:

زما په بښاخونو کې مارغان خالی جوړولی شي. هگی پکې کوی او بچی پیدا کولای
شي. که مور ونې نه وو نو ستاسې کلي ته به مارغان رانشي. ځکه چې هغوی خو د
انسانانو غوندې پر ځمکه نه بلکې په ونو کې اوسېږي.

احمد فکر کرد و گفت:

آقای درخت ما را ببخش، ما نمی فهمیدیم تو اینقدر مهربان هستی!
درخت گفت:

سلامت باشید، مقصد تنها متوجه من نی، بلکه متوجه تمام درختان قریه باشید، و دیگر این که هر سال در فصل بهار نهال بنشانید تا قریه تان همیشه زیبا و پاک باشد و پرنده های مقبول بیایند و نغمه سرایی کنند.
یما و احمد به درخت وعده دادند تا متوجه درختان قریه باشند و دیگر شاخچه درختان را نشکنند.
ها! یادتان باشد که پرنده ها را نیز اذیت ننمائید.

احمد و ویل:

ومو بښه ونې. موږ نه پوهېدو چې ته موږ ته ګټه رسوې خو موږ دې ښاخونه ماتوو.

ونې وویل:

خیر دی. له هر چا تېروتنه کېږي. خو یوازې زما نه بلکې د ټولو ونو ساتنه به کوئ، ښه!

ژمنه وکړئ چې هر کال به په پسرلي کې نیالګي کېنئ، چې کلی مو ښکلی او پاک ښکاره شي، مارغان ورته راشي او په ښایسته غږونو زمزمې وکړي.

یما او احمد دواړه ژمنه کوي چې پر ونو به پام کوي، نه به خپله څانګې ترې پرې کوي او نه به نور پرېدي چې ونې ووهي.

هو دا ژمنه هم وکړئ چې مارغان به هم نه ځوروی،

شهروند خوب نهال غرس می کند و از آن به خوبی نگهداری می نماید.
ښه ښاري نيا لگي کښوي، بيا يې پالي او ساتي هم.

اطفال نازنین!

حالا با توجه به قصه ای که خواندید به سوالات زیر جواب دهید.

درخت پیر در کجا موقعیت داشت؟

چرا درخت پیر جگر خون شد؟

فواید درخت چیست؟

مردم در کدام فصل نهال شانی می کنند؟

درخت از کدام قسمت ها تشکیل شده است؟

یما و احمد به درخت چه وعده دادند؟

شما در حولی خانه تان چه نوع درختانی دارید؟

دوستان خوبم!

لطفاً این رسامی را رنگ آمیزی نمایید.

